

- 2) organizowanie narad z zakładami pracy i organami terenowymi służby zdrowia w sprawie form współpracy, organizacji i przeprowadzania kontroli,
- 3) występowanie do zakładów pracy z wnioskami w sprawie stosowania sankcji na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli,
- 4) przekazywanie do organów terenowych służby zdrowia spostrzeżeń, jak również wniosków zmierzających do usprawnienia i poprawy orzecznictwa lekarskiego o niezdolności do pracy.

§ 3. Zakłady pracy przeprowadzają kontrolę swych pracowników, o której mowa w § 1, z własnej inicjatywy albo na wniosek organów ubezpieczeń społecznych lub zakładów służby zdrowia.

§ 4. 1. Właściwe organy administracji prezydium rad narodowych przeprowadzają kontrolę, o której mowa w § 1, z własnej inicjatywy lub na wniosek zakładów pracy albo organów ubezpieczeń społecznych.

2. Zakłady pracy i organy ubezpieczeń społecznych wskazują w swoich wnioskach pracowników, którzy mają być poddani kontroli.

3. Kontrola wykonywana jest przez zespoły składające się z dwóch osób. Zakłady pracy na wniosek prezydium rady narodowej delegują do tych czynności swoich pracowników. Pracownicy ci zachowują prawo do wynagrodzenia za czas oddelegowania do przeprowadzania kontroli.

§ 5. 1. Zakłady służby zdrowia obowiązane są współdziałać przy wykonywaniu kontroli, a w szczególności wskazywać pracowników, którzy powinni być poddani kontroli.

2. Organy terenowe służby zdrowia obowiązane są brać udział w naradach organizowanych przez organy ubezpieczeń społecznych w sprawie współpracy, organizacji i przeprowadzania kontroli oraz wykorzystywać wnioski organów ubez-

pieczeń społecznych zmierzające do usprawnienia i poprawy orzecznictwa lekarskiego o niezdolności do pracy.

§ 6. Organy ubezpieczeń społecznych i terenowe organy służby zdrowia, zakłady pracy i właściwe organy administracji prezydium rad narodowych obowiązane są współdziałać przy organizacji i wykonywaniu kontroli, w szczególności w zakresie ustalania planów kontroli, wymiany doświadczeń oraz dostarczania środków lokomocji.

§ 7. 1. Osoba przeprowadzająca kontrolę uprawniona jest do wykonywania swych zadań w mieszkaniu pracownika lub innym miejscu jego przebywania.

2. Osoba przeprowadzająca kontrolę obowiązana jest posiadać pisemne upoważnienie wydane przez organ zarządzający kontrolę według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

§ 8. 1. Osoba przeprowadzająca kontrolę sporządza protokół z wykonanej kontroli. Protokół powinien zawierać w szczególności niezbędne dane ustalające okoliczności, o których mowa w § 1 ust. 2, oraz ewentualne zastrzeżenia zainteresowanego dotyczące ustaleń zawartych w tym protokole.

2. Zakład pracy obowiązany jest na podstawie wyników kontroli zawartych w protokole zastosować przepis art. 4 ustawy, zawiadamiając o tym pracownika na piśmie i pouczając go o możliwości zwrócenia się z żądaniem wydania pisemnej decyzji.

3. Na żądanie pracownika, któremu odmówiono wypłaty zasiłku chorobowego, właściwy organ ubezpieczeń społecznych wydaje pisemną decyzję o pozbawieniu prawa do zasiłku chorobowego z uzasadnieniem oraz z pouczeniem o przysługujących mu środkach odwoławczych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1958 r. (poz. 198).

W z ó r

(nazwa i adres organu zarządzającego kontrolę)

U P O W A Ż N I E N I E

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1958 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania kontroli pracowników zwalnianych od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 42, poz. 198) upoważniam Ob. do przeprowadzenia kontroli pracowników zwolnionych od pracy na podstawie zaświadczenia lekarskiego w celu ustalenia, czy pracownicy stosują się do wskazań zamieszczonych w tym zaświadczeniu, a w szczególności, czy nie wykorzystują zwolnień dla uchylania się od pracy w miejscu zatrudnienia lub dla wykonywania w okresie zwolnienia innej pracy zarobkowej.

Upoważnienie ważne jest do dnia łącznie z legitymacją pracowniczą nr wydaną przez

. dnia

(pieczęć organu zarządzającego kontrolę)

(podpis kierownika organu zarządzającego kontrolę)

199

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1958 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego na rok 1958.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do zatrudniających w dniu 31 grudnia 1957 r. co najmniej 50 pracowników państwowych i spółdzielczych zakładów pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 2. 1. Wysokość kredytów na zasiłki chorobowe wypłacane z funduszów ubezpieczenia społecznego ustali w formie wskaźnika procentowego na wniosek zakładu pracy organ ubezpieczeń społecznych właściwy do pobierania składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Wysokość kredytów na zasiłki chorobowe z funduszów ubezpieczenia społecznego ustala w formie wskaźnika procentowego organ ubezpieczeń społecznych wymieniony w ust. 1 na podstawie własnych materiałów, jeżeli:

- 1) nie otrzyma wniosku zakładu pracy w terminie wskazanym w § 6,
- 2) wniosek zakładu pracy nie zawiera wymaganych w myśl § 3 ust. 2 danych potrzebnych do ustalenia wskaźnika procentowego.

3. Organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję ustalającą wskaźnik procentowy w myśl ust. 2, jeżeli zakład pracy złoży wniosek po wydaniu decyzji bądź jeżeli na prośbę zakładu pracy stwierdzi, że mimo wykonywania przez zakład pracy kontroli wykorzystywania przez pracowników zwolnień od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy i mimo właściwie prowadzonej przez zakład pracy akcji bezpieczeństwa i higieny pracy, ustalony wskaźnik procentowy jest za niski.

4. Jeżeli zakład pracy nie zgadza się z decyzją organu ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w ust. 1, może odwołać się za pośrednictwem jednostki nadrzędnej do Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych. Centralny Zarząd Ubezpieczeń Społecznych podejmie ostateczną decyzję w porozumieniu z jednostką nadrzędną zakładu pracy.

§ 3. 1. Wskaźnikiem procentowym, o którym mowa w § 2 ust. 1, jest stosunek wydatków na zasiłki chorobowe do funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Wskaźnik procentowy na trzeci i czwarty kwartał 1958 r. ustala się w wysokości przeciętnego wskaźnika z odpowiednich kwartałów w latach 1954 — 1956. Jeżeli tak obliczony wskaźnik byłby wyższy od wskaźnika procentowego w odpowiednim kwartale 1956 r. lub 1957 r., przyjmuje się wskaźnik najniższy.

§ 4. W razie znacznego wzrostu wydatków na zasiłki chorobowe, spowodowanego epidemią lub szczególnymi zdarzeniami losowymi, wysokość kredytów na zasiłki chorobowe może być podwyższona na wniosek zakładu pracy.

§ 5. Jeżeli wydatki na zasiłki chorobowe wynoszą w zakładzie pracy mniej niż 0,5% funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, można odstąpić od ustalenia wysokości kredytów na zasiłki chorobowe.

§ 6. Zakład pracy zobowiązany jest złożyć organowi ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 2 ust. 1, w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wniosek zawierający dane niezbędne dla ustalenia wysokości kredytów na zasiłki chorobowe.

§ 7. 1. W ciągu 5 dni po upływie terminu zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne za ostatni miesiąc każdego kwartału zakład pracy obowiązany jest składać organowi ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 2 ust. 1, kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki chorobowe.

2. Kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki chorobowe powinno zawierać:

- 1) wysokość funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek;
- 2) wysokość kredytów na zasiłki chorobowe wynikającą ze wskaźnika procentowego ustalonego na kwartał sprawozdawczy;
- 3) kwotę wydatków na zasiłki chorobowe;
- 4) różnicę pomiędzy wysokością kredytów na zasiłki chorobowe a kwotą wydatków na te zasiłki.

§ 8. 1. Wypłata wszystkich zasiłków należnych z tytułu ubezpieczenia społecznego jest dokonywana w ciągu kwartału z funduszów ubezpieczenia społecznego bez względu na wysokość kredytów ustalonych na zasiłki chorobowe.

2. Jeżeli kwota wypłaconych w kwartale zasiłków chorobowych przekracza wysokość ustalonych na ten cel kredytów, zakład pracy pokrywa różnicę z funduszu płac, przelewając ją w terminie określonym w § 7 ust. 1 na rachunek bankowy organu ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 2 ust. 1.

3. Nie wpłacona w terminie przez zakład pracy kwota przekraczająca wysokość ustalonych kredytów na zasiłki chorobowe jest pokrywana z rachunku zakładu pracy w trybie przewidzianym dla realizacji administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

§ 9. 1. Jeżeli zakład pracy nie wykorzysta w trzecim kwartale kredytów na zasiłki chorobowe w ustalonej wysokości, nie wykorzystaną kwotę zalicza się na przekroczenie kredytów w czwartym kwartale.

2. Jeżeli w trzecim kwartale 1958 r. kredyty na zasiłki chorobowe będą przekroczone, natomiast w czwartym kwartale nastąpi niewykorzystanie tych kredytów, organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 2 ust. 1, zwróci zakładowi pracy kwoty określone w § 8 ust. 2 do wysokości nie wykorzystanych kredytów.

§ 10. Kwoty nie wykorzystanych w drugim półroczu 1958 r. przez zakład pracy kredytów na zasiłki chorobowe Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia przeznacza na podniesienie stanu zdrowotności, w szczególności przez rozszerzenie świadczeń sanatoryjnych i profilaktycznych.

§ 11. Wskaźnik procentowy, o którym mowa w § 2 ust. 1, na trzeci i czwarty kwartał 1958 r. w przedsiębiorstwie PKP, w przedsiębiorstwach wyodrębnionych z przedsiębiorstwa PKP oraz w państwowych gospodarstwach rolnych ustali Centralny Zarząd Ubezpieczeń Społecznych w porozumieniu z właściwym ministerstwem.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

200

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1958 r.

w sprawie warunków, w jakich uważa się rodziców i męża za pozostających na utrzymaniu pracownika (pracownicy).

Na podstawie art. 45 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie „pracownik (pracownica)” oznacza również rencistę (rencistkę).

§ 2. Rodziców lub męża uważa się za pozostających na utrzymaniu zmarłego pracownika (pracownicy) za jego życia,